

కవి

వంశ

ప్రసలపూడి ఎర్ర కంకరరోడ్డుమీద ఎరువు రంగు పల్లటి తెరలాంటి దుమ్ము రేపి “వెల్ల”మీది నుంచి వెళ్ళే అచ్యుతాపురం టు కాకినాడ దెయ్యాల బస్సు ఆగింది. అప్పుడు సమయం బాగా రాత్రి. అన్ని బస్సులు వెళ్ళాకా ఆఖర్లు వస్తుండా బస్సు. అందుకేనట దానికి దెయ్యాల బస్సు అని పేరుపెట్టారు.

ఆ రాత్రివేళ అతను రంగుపోయిన పాత రంగూన్ పెట్టె పట్టుకుని బస్సు ఎక్కుతుంటే గంగరావి చెట్టుచూసిన ఉన్న అతని బీద ప్రేయసి చెయ్యి వూపుతూ శోకం నిండిన కళ్ళతో చూస్తుంది. బస్సు కిటికీలోంచి ఆమెకేసి చూశాడు. చవకరకం చినిగిన బట్టల్లో జాలిగా- బీదగా-బాధగా కన్పించిందామె. అప్పుడతనికి అన్నింటింది ఆమె శరీరంపై చిరగని కొత్త శిల్పగుడ్డ కప్పాలని.

2

మెట్రిక్ తో మూడుసార్లు దెబ్బలాడి నాలుగోసారి గెల్చాడు.

సన్నగా రివటలా వున్నా అందంగా వుంటాడు. అందుకేనా ఆ ప్రేయసి అతన్ని ప్రేమించింది? కాదు మరే తే సన్నగా బక్కచిక్కినట్టుండే ఆడవాళ్ళలో నెక్కడాహం చాలా వివరీతంగా వుంటుందట. సదరు సన్నటి మగాడైన అతడిలోకూడా సదరు వుద్రేకం ఇమిడివుందనా?

కాదు అసలు అలాంటిది ఏదీ కాదు.

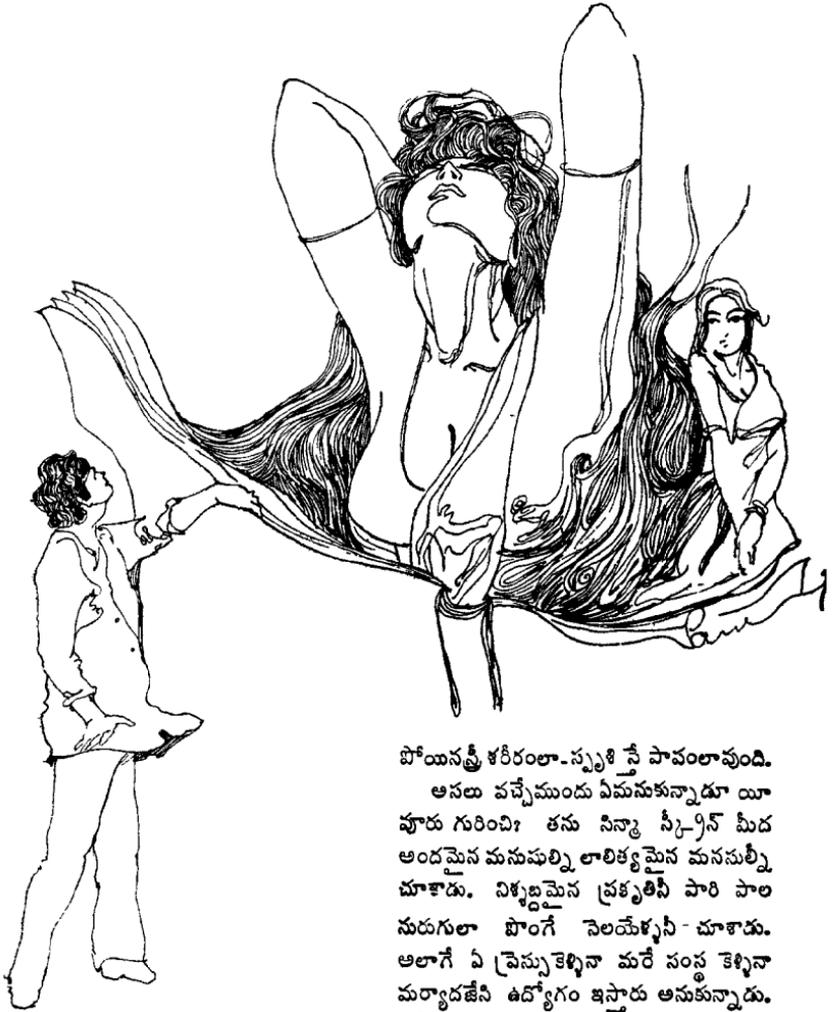
అతని దేహానికన్నా మనసుకి ప్రాముఖ్యత నిచ్చిందా యువతి. నిజంగా అతని డాహ్య రూపం కంటే ఆంతర్యమే మరీ మరీ అంద మైంది. అందుకే అతను పూరువిడిచి పుద్వ్య గానికని మద్రాసు వెళ్తుంటే గుండెలు కరిగే లాగా, హృదయం సన్నగా కడిగేలాగా ఏడ్చింది.

ఔను. జనం అతనితో అన్నారు, “వారే ప్రసాదం: వీలాంటి తెలివైన కుర్రాడు తెగించి పట్నం వెళ్ళే యెవడైనా ఉద్యోగం ఇవ్వక మానడ్రా. రామచంద్రపురంలో ఆ తేరళాసుం చొచ్చాడు చూడు ‘రఫీ’ మొదటో రామ కృష్ణా హోటల్లో టీ మాసరు. ఇప్పుడు ఎదురు గుండా వున్న మరో హోటెలుకి ప్రొఫ్రయంటరు. అంతేరా. దూరం కొండలు నుసువట. ఉన్న పూరు ఎప్పుడూ ఆదరించదు.”

రామచంద్రపురంలో ఆ చిన్న బ్రెడిట్ ప్రెస్ లో కంపోజిటర్ ఉద్యోగంచేసే ప్రసాదం నరనరాల్లో జనం మాటలు బాగా ఇంజెక్ట్ అయ్యాయి.

ఏ పట్నం వెళ్ళాలి అని ఆలోచిస్తుండగా చెన్నపట్నం గుర్తొచ్చింది. ఔనాను అక్కడ సినిమా ఇండస్ట్రీ వుంది. రకరకాల తెలుగు పత్రికలూ—వాటిని ముద్రించే ప్రెస్సులూ వున్నాయ్.

ప్రస్తుతానికి చిన్న ఉద్యోగం దొరికి ఆ తర్వాత శాశ్వతానికి మరో మారం దొర కుండా వుంటుందా? లేదు లేదు దొరికే

అస్కారాలు బాగా కన్పిస్తున్నాయ్. మద్రాసే బయలుదేరాలి. బెను మద్రాసు.

ఆ కారణంగా అచ్యుతాపురం టు కాకినాడ వయా "వెల్ల" బస్సు ఎక్కాడు ప్రసాదం.

3

మద్రాసు !!!

కనేద్ అనుకున్నాడు. మరేద్, యింకేద్ వూహించుకున్నాడు. కానీ అమ్మో!

భయంకరమైన ఊబిలా వుందీ వూరు. చెడి

పోయినవ్రీ కరీరంలా-స్పృశిస్తే పావంలావుంది.

అనలు వచ్చేముందు ఏమనుకున్నాడూ యీ వూరు గురించి? తను నిన్యా స్క్రిన్ మీద అందమైన మనుషుల్ని లాలిక్యమైన మనసుల్ని చూశాడు. నిశ్శబ్దమైన ప్రకృతిని పారి పాల సురుగులా పొంగే నెలయేళ్ళని- చూశాడు. అలాగే ఏ వ్రెస్సుకెళ్ళినా మరే సంస్థ కెళ్ళినా మర్యాదజేసి ఉద్యోగం ఇస్తారు అనుకున్నాడు. కానీ ఇక్కడంతా మిథ్య-మృగ్యం-తారుమారు.

ఓ దినం మద్రాసులో వో చెడిపోయిన వ్రీ యండే ప్రాంతంలో వో తెలుగువ్రెస్సు కన బడితే వెళ్ళాడు. వ్రెస్సు అరుగుమీద నిలబడి ఆ వీధిని పరికించి చూస్తే వగటివేళ రాక్షసుడు సంవరిస్తాడని తలుపులుమూసుకుని రాత్రివేళలు మాత్రమే తెరిచే జానపద కథలు స్మరణ కొస్తున్నాయ్. ఆ ప్రాంతమంతా రాత్రివేళలు దేహంతో వ్యాపారంచేసి వగలంతా సుషుస్తా

వనలో దొరికి మూలుతూ పగటిని రాత్రిగా
 రాత్రిని పగలుగా మార్చుకుని బ్రతికే రకం
 ప్రిలున్న ప్రాంతం.

లోనికెళ్ళాడు.

ప్రెస్సు యజమాని ప్రసాదం ముందు
 ఇంటర్వ్యూ ఆఫీసరు అవతారమై త్తాడు.

అతడి వాడయిన ప్రశ్నలకి చాలా ఓపిగ్గా
 సమాధానా లిచ్చేడు ప్రసాదం.

తొంబై రూపాయిల జీతంమీద ఉద్యోగం
 దొరికింది కడకి. కంప్రోజిటర్ వుద్యోగం.

కొండెక్కినంత ఆనందమైంది ప్రసాదానికి.
 తనకి వుళ్ళో వుద్యోగం దొరికింది. ఆనందంగా
 వుండదూ!!!

4

తినగా తినగా వేపాకుతో తియ్యదనం పుడు
 తుంది. ప్రిని అనుభవించగా అనుభవించగా
 ఆసహ్యమో వైరాగ్యమో పుడుతుంది. అలాగే
 వుండగా వుండగా యీ పూరు కష్టాలు తెల్పి
 వచ్చాయి ప్రసాదానికి. తొంబై రూపాయిల్లో
 రెండుపూటలు తింటూ బ్రతకలేనని తెలు
 కున్నాడు.

సహోద్యోగి పాండురంగంతో అదే చెప్పి
 “ఔను! యీ జీతంతో జీవితాన్నెలా నెట్టు
 కొస్తున్నావ్?” అనడిగాడు.

పాండురంగం పళ్ళు బయటపెట్టి పదిలంగా
 నవ్వాడు ఆప్రశ్నకి.

“నువ్వు ఓవర్ టైమ్ జాబ్ చేస్తానంటే
 చెప్పు తంపీ! ప్రొప్రయిటర్తో నేను చూట్టా
 దాను. అన్నట్టు ఓ.టి.కి గంటకి యింతని
 వుంటుంది. ఎమోంట్ చాలా ఎక్కువే ఇస్తారు”
 అన్నాడు పాండురంగం.

అతని చూటకాన్నేపు ఆలోచించుకోకుండా
 “సరే చేస్తాను” అని ఒప్పేసుకున్నాడు ప్రసాదం.

“నైట్ టైమ్ నువ్వు ఎంతసేవయినా వర్క్
 చేసుకోవచ్చు. నీ ఓనికనిబట్టి ఉంటుంది ప్రతి
 ఫలం” అని చెప్పాడు పాండురంగం.

ఆ ప్రెస్సులో ఎదుక్కేషనల్ డాక్టర్ ప్రబం
 ధాలా-కవితా సంపుటాలు ప్రచురిస్తుంటారు.
 రాత్రివేళలుకూడా ముద్రణ జరిగేంత యెక్కు-

వగా వుండడు వర్కు.

మరేం అచ్చువేస్తారు ఆ పాండురంగం
 చెప్పిన రాత్రివేళల్లో???

5

ఆమె దేహంమీద మరే అచ్చాదనా లేదు.
 అడుగు దళసరి ఉన్న ఆ ఫోమ్ బెడ్లో
 ఆమె కూరుకుపోతూ కామోన్యాదంతో పిట్స్
 వొచ్చినట్టు గిలగిలా కొట్టుకుంటోంది.

అతనొచ్చి ఆ గుమ్మానికున్న కరెన్ అంచు
 తీసి పళ్ళకొనల్లో కొరుకుతూ ఆమెని చూస్తు
 న్నాడు.

ఆమె గారా అని నైగచేసింది కళ్ళతో.
 అతనొచ్చి ఆమెమీద వడ్డాడు విరిగిన నాగ
 మలి కొమ్మలా.

“అబ్బా ఇంత సేపా?”
 “ఎంత సేవయిందని?”
 “నిరీక్షణలోవున్న బాధ వీకు తెలీదులేమరి.”
 “నిరీక్షిస్తేనే నీలోనిది మరింత పటిష్ఠం
 ఔతుంది.”

“సరే లే ఇటు జరిగి, నీ చెయ్యి నా నడుం
 చుట్టూ అలు

ఆ రాత్రివేళ కేసుమీద పెట్టిన వో నెక్స్ట్
 కథ వ్రాతప్రతి చదుతూ చెప్పేమీద టైపుల్ని
 కంప్రోజీ చేస్తున్న ప్రసాదం చేతులు ఒణుకు
 తున్నాయ్. గుండెలు కొట్టుకోడం చెవులకి
 స్పష్టంగా వినిపిస్తోంది. రక్తం వెడెక్కిమరుగు
 తున్నట్టు తనకి అనుమానమే.

దాహం. ఏదో దాహం. ఏదో ఆవశ్యకత
 దేహానికి

లేకుంటే దొరక్కుంటే దాహం తీరదు—
 రక్తం చలారదు—తనని నలిపి నరకంలోకి
 విసిరెయ్యడం ఖాయం—ఔను. ఔనాను.

కోరిక వోవక్క ప్రేరేపిస్తూ మరి అక్కడి
 నుంచి లేచి చేతులూ, ముఖం నీళ్ళతో కడిగి,
 నల్లటి మనిబట్టలు విప్పి మరకలున్న గోడకున్న
 మేకుకి తగిలించిన తన తెల్లబట్టల్ని తీసి దేహా
 నికి తగిలించుకుని ఇక బయలుదేరాడా వీధి
 లోనికి.

కుళ్ళుకాల్యల వక్కన తాటకు గుడిశల
 ముందు ఉతికిన శిలు-బట్టలు కట్టుకుని అరవ

మన పార్టీలోని అతివాద వర్గాలైతూ, అతి తీవ్రతెగలుతామైతీ,
 మితవాద భేదాల మూడూ తిరిగి కలిసి ఒకే బ్రాజ్ మిక
 నడవాలని పార్టీలోని కొత్తగా చీలిన వర్గంవారి అభిప్రాయం!

తెలుగులోనూ, కుర్ల ఆరవంలోను, మళయాళం లోనూ కణరాడుకుంటున్న పిల్లలు (వాళ్ళ నలాగే పిల్లనే బావుంటుందట) కన్పించారు.

వో గుడిశముందు పిల్ల 'రా' అని నైగ చేసింది.

ఆమె పిలుపులో శక్తి ఆ ని దేహంలో హోరు కలిసి ప్రసాదాన్ని ఆ వైపుకి మళ్ళించాయి.

ఆ అర్ధరాత్రివేళ ఆ మురికి గుడిశలో ఇరుకు మంచమీద కుళ్ళిన దుప్పటికి మొట్ట మొదటిసారిగా పాదయ్యాడు ప్రసాదం.

అతని తలకింద ఆసమయంలోవున్న కుళ్ళు దిండులో కుళ్ళు మస్కి-స్కానికి పోకి పాకినట్లు ఆనుమానం.

6

బాను ప్రసాదం పాడె పోయాడు.

రాత్రివేళలు చెనెలో నెక్స్ మేటర్ కంపోజ్ చేస్తుండగా ఉద్రేకం కలితే వెంటనే చేతులూ, ముఖం కడుక్కుని, బట్టలు వేసుకుని ఆ వీటిలో త్రీల ఇళ్ళకి బయల్దేరుకున్నాడు చాలా రెగ్యులర్ గా.

ప్రసాదం రక్తం కుళ్ళుకోంది—ప్రసాదం దేహం పాదపుకోంది.

తనకి తెల్పు. కానీ, వూహలు మనసంతా పాకి ఓంటిని వేడెక్కించి ఆకు పొమ్ముం

టున్నాయి.

7

మీ ఆమ్మ మృతకయ్యమీదుంది. వెంటనే నువ్వు రావాలింది. అని వాళ్ళ నాన్న రాసిన ఉత్తరం ఆందింది.

రెండేళ్ళ తర్వాత పట్నంనుంచి వాళ్ళవూరు వెళ్తున్నాడు. యీ రెండేళ్ళలో తనలో వచ్చిన మార్పుని తల్చుకుంటూ ప్రయాణిస్తున్నాడు ప్రసాదం.

8

చనలపూడి ఎర్ర కంకరకోడుమీద ఎరుపు రంగు వల్చుటి తెరలాంటి దుమ్మురేపి "వెల" మీదినుంచి వెళ్ళే అచ్యుతాపురం టు కాకినాడ దెయ్యాల బస్సు ఆగింది.

ఆతను టిప్ టాప్ కంపెనీ ఎర్ర సూట్ కేస్ వట్టుకుని బస్సు దిగుతుంటే, గంగారావి చెట్టు చాటున ఉన్న అతని బీద ప్రేయసి చెయ్యి ఊపుతూ బస్సుదిగి వస్తూన్న ప్రియూడికేపి చూస్తూంది మెరిసే కళ్ళతో. ఆతను ఆమెకేపి చూశాడు. చవకరకం చిరిగినబట్టల్లో జాలిగా బీదగా బాదగా కన్పించిందామె. అవ్వుడతని కన్పించింది—

ఆమె దేహంపై ఆద్యాదనని తొలగించి ఆ గంగరావి చెట్టు చాటుకి ఆ చీకట్లోకి ఆమెని తీసుకుపోవాలని. □